

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. april 2018
Kontor: Straffulbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Martin Bank Nutzhorn
Jensen
Sagsnr.: 2018-0032/40-0089
Dok.: 693096

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 503 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. marts 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 503 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Mener ministeren på baggrund af udtalelserne fra formanden for Dansk Fængselsforbund og den generelle forløb af sagen, der refereres i artiklen ”Ung mand lå bæltefikseret i 9 døgn og døde få dage senere i dansk fængsel” (radio24syv.dk den 14. marts 2018), at personalet i det tidligere statsfængsel i Vridsløselille i januar 2016 var tilstrækkeligt rustet og uddannet og rådede over tilstrækkelige ressourcer – herunder tolkebistand og bistand fra sundhedspersonale – til at løse opgaven med at håndtere frihedsberøvede udlændinge?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Vridsløselille Fængsel blev med udgangen af december måned 2015 lukket som traditionelt fængsel. I forbindelse med nedlukningen blev det besluttet, at fængslet i stedet for skulle modtage frihedsberøvede afviste asylansøgere efter udlændingelovens § 36. Man forudså, at der i løbet af nogle få uger skulle være plads til et meget stort antal frihedsberøvede – op til 1.000 – i fængslet.

Da institutionen ikke tidligere havde huset frihedsberøvede udlændinge, havde det tjenestegørende personale som udgangspunkt ikke forudgående erfaring med denne klientgruppe, som på en række punkter adskiller sig fra almindelige indsatte i Kriminalforsorgens øvrige institutioner, f.eks. i forhold til baggrund, fysiske og psykiske helbredstilstand m.v. I forlængelse af Folketingets Ombudsmands besøg i Institution Vridsløselille den 29. februar 2016 bemærkede Direktoratet for Kriminalforsorgen, at da Vridsløselille blev omdannet til at modtage frihedsberøvede udlændinge, hvilket skete over kort tid, fik personalet – selv om dette havde været ønskværdigt – som udgangspunkt ikke nogen supplerende uddannelse, idet det bemærkedes, at personalet modtog udlændingene samtidig med, at de sidste afsonere blev overført til andre institutioner til fortsat afsoning. Direktoratet bemærkede dog samtidigt, at fængselsbetjentene i Institutionen Vridsløselille havde gennemført kriminalforsorgens fængselsbetjentuddannelse, som giver de i kriminalforsorgen nødvendige kompetencer i forhold til at opretholde ro og orden, herunder konflikthåndtering. På kort sigt, og henset til den særlige udlændingesituation, fandt kriminalforsorgen det derfor fuldt forsvarligt, at fængselsbetjentene med denne baggrund varetog opsynet med klienterne i Vridsløselille.

Det ændrede klientel i Vridsløselille Fængsel medførte som beskrevet en række nye og anderledes arbejdsopgaver samt udfordringer for fængselsbetjentene. Først i maj måned 2016 var det muligt at påbegynde afvikling af kurser i kulturforståelse samt relevante regler på udlændingeområdet m.v.

For så vidt angår personalets generelle mulighed for at råde over tolkebistand og bistand fra sundhedspersonale, kan direktoratet oplyse følgende:

Sundhedsbetjeningen i Vridsløselille Fængsel var i perioden, hvor fængslet var en del af flygtningeberedskabet, tilrettelagt således, at der var sygeplejerske til stede i institutionen på hverdage fra morgen til ca. kl. 15.30, således at sygeplejersken snarest efter, og normalt samme dag som indsættelsen, kunne afholde samtale med den indsatte. Under samtalen blev der spurgt ind til fysiske og psykiske forhold, og ved behov herfor kunne der ske henvisning til institutionens læge. Hvis personalet vurderede, at der uden for disse tidsrum var behov for akut helsetilsyn, kunne vagtlæge kontaktes. Herudover kunne der ved behov tages initiativ til psykiatrisk konsultation og ske f.eks. indlæggelse på hospital.

Hvis personalet vurderede, der var behov for tolkebistand, kunne dette rekvireres som telefontolkning eller ved tilkald af tolk.”